KOM, BRØDRE, LAD OS ILE

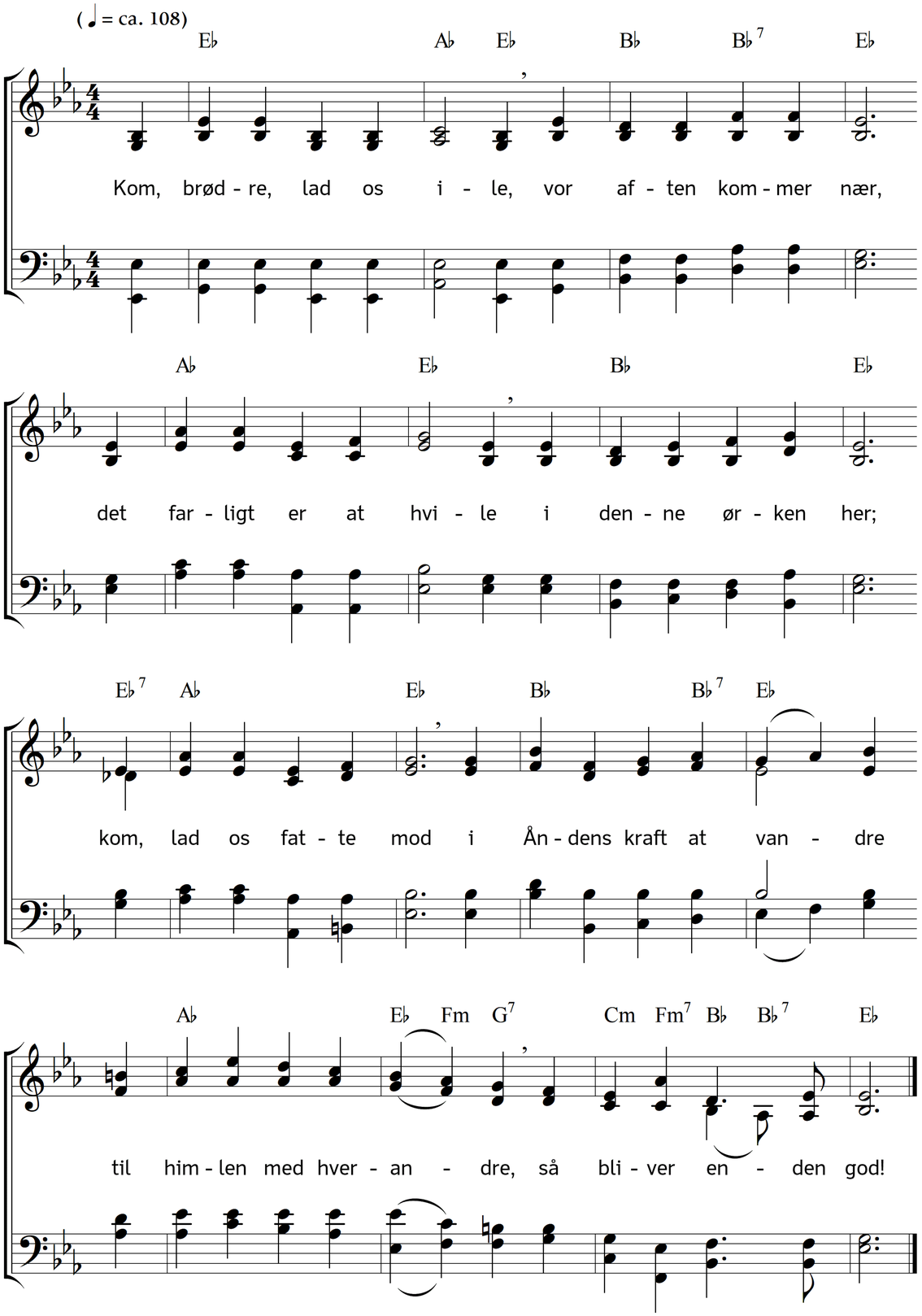

2. Det skal os ej fortryde
den trange vej at gå,
Gud vil os bistand yde
og trofast med os stå;
frisk, brødre, frygter ej,
for verden ingen grue,
den lokke eller true,
hver gå kun frisk sin vej!

3. Når mod naturens veje
det går, så går det ret,
hvo kødet end vil pleje,
hans vandring er kun slet;
vil du til Gud, da må
du alt, hvad dig kan friste,
forsage, villig miste
og med i døden gå.

4. Går, brødre, da med glæde!
Vor Fader selv går med,
han gør os stærk at træde
ind i hvert møjsomt fjed;
han gir os lyst og mod,
han lokker, vederkvæger,
han styrker, føder, læger,
ak ja, han er så god!

5. Kom, lad os kærlig vandre
og tage hånd i hånd,
os glæde med hverandre
i dette øde land!
Som børn vi være må,
på vejen ikke stride,
Guds engle ved vor side
som vore brødre gå.

6. De stærkere de svage
skal hjælpe frem, vi må
hinanden bære, drage,
i kærligt samfund gå;
kun frejdigt frem! Enhver
sig selv for intet agte
og kun derefter tragte,
at Gud ham alting er!

7. Går frejdigt frem, I fromme!
Vor vej alt tager af,
den dag så snart kan komme,
man bær os til vor grav;
endnu lidt mere tro
til bøn og til at stride,
ad aften må det lide,
så få, så få vi ro.

8. Det skal ej længe vare,
hold end kun lidet ud,
så skal vi hjemad fare
til himlen, til vor Gud;
da få vi evig fred,
når vi med alle fromme
hjem til vor Fader komme,
o hvilken salighed!

9. O Ven, du vor udkårne,
o sjælens himmerig,
du evige énbårne,
vi længes efter dig,
vi rose os i dig,
vor lyst, vor sol, vor ære,
vi ønske kun at være
hos dig evindelig!

Tekst: Edvard Ottosen Schwartzkopf? (efter Gerhard Tersteegen). Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2026 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/2435/